

- 2/3 Hle, Zachariáš zavola! k Pánu svému voláním
tajným
3/4 řka: „Pane můj, mé kosti již u mne zesláby a
hlava má se šedinami pokryla,
4 a nikdy jsem nebyl při vzývání Tebe, Pane můj,
neúspěšný;
5 však obávám se příbuzných, kteří po mně přijdou. Má žena sice neplodná je, leč z moci své
mi následníka daruj,
6 jenž dědicem mým i dědicem rodu Jakubova
bude, a učin, by tobě se zalíbil, Pane můj!“
7 „Zachariáš, zvěstujme ti zprávu radostnou
o narození chlapce, jehož Jahjá bude jméno
8/7 a jemuž jsme dítě nedali jmenovce žádného!“
9/8 Pravil: „Pane můj, jak mohl bych chlapce mít,
když žena má je neplodná a já sám jsem již dosáhl
slabosti věku vysokého?“
10/9 I řekl: „Staniž se takto, neb Pán tvůj praví:
Toť je pro Mne snadné, vždyť stvořil jsem tě
již dítě, když ještě ničímš nebyl.“
11/10 Pravil Zachariáš: „Pane můj, učin mi znamení!“
— „Znamením tvým budiž,“ pravil, „že po tři
noči s lidmi hovořit nebudeš, byť zdraví plnému
ses těšil.“
12/11 I vyšel Zachariáš ze svatyně k lidu svému a
(Bůh) jím vnukl: „Slavte za jitra i za večera
Pána svého!“
13/12 „...Jahjá, pevně se Písmu přidržuj!“ A dali
jme mu moudrost již v dětství jeho
14/13 a laskavost a čistotu od Nás přicházející. A byl
bohobojný
14 a k rodičům dobrovitý a nebyl ani násilný, ani
neposlušný.
15 Mír budiž s ním v den, kdy se narodil, i v den, kdy
zemřel, i v den, kdy k životu bude zas probuzen!
16 A připomeň v Knize také Marii, když vzdálila
se od své rodiny do místa východního

- 17 a spustila závěs mezi sebou a jimi. A poslali jsme
k ní ducha Svého a zjevil se jí v podobě smrtel-
níka dokonalého.
18 I zvolala: „Utkám se před tebou k Milosrd-
nému — kéž i ty ses báš Jeho!“
19 Pravil: „Já posel jsem Pána tvého, abych ti da-
roval chlapce čistého.“
20 Pravila: „Jak bych mohla chlapce mít, když se
mne nedotkl smrtelník žádný a já nejsem ženou
nepočestnou!“
21 Odpověděl: „Staniž se tak, neb Pán tvůj praví:
Toť je pro mne snadné, a věru jej učiníme zna-
mením pro lidi i milosrdenstvím od Nás scla-
ným, a je to již věc rozhodnutou!“
22 A otěhotněla dítětem a uchýlila se s ním na
místo vzdálené.
23 A zastihly ji bolesti poblíže kmene dale pal-
mové a zvolala: „Ach, kéž bych byla raději již
dítě zemřela a upadla v zapomnutí úplné!“
24 I zavola! na ni zpod jejích nobou: „Nermt se,
vždyť Pán tvůj dal pod tebou teci říčce plynulé,
25 a zatím kmene palmy nad sebou a spadnou
k tobě dale četivé a uzalé!
26 Jez a pij a buď myslí radostné! A až spatiš ze
smrtelníků někoho,
27/26 rei: „Přistbila jsem plst Milosrdnému a nebudu
dnes mluvit na člověka žádného!“
28/27 Pak přišla s ním k lidu svému, nesouc jej. I zvo-
lali: „Marie, tys věru provedla věc neslýchanou!
29/28 Sestro Áronova, otec tvůj nebyl mužem špat-
ným ani matka tvá nebyla nepočestnou!“
30/29 A ukázala Marie na chlapce. I pravil: „Jak
máme mluvit s někým, kdo ještě v kolébce je
dětkem?“
31/30 A promluvil chlapce: „Já služebníkem Božím
jsem. On dal mi Písmo a učinil mne prorokem.
32/31 A učinil mne požehnaným, ať kdekoliv dlítí
budu, a modlitbu a almužnu, co živ budu, mi
poručil

- 33/32 a také úctu k matce své; a ani nášínkem, ani bídníkem mne neučinil.
- 34/33 A dal, aby mír byl se mnou v den, kdy jsem se narodil, i v den, kdy zemřu, i v den, kdy k životu budu zas probuzen.
- 35/34 Takový je Ježíš, syn Mariin, podle slova pravdivého, o němž oni pochybují jen!
- 36/35 Není Boha důstojno, aby si bral syna nějakého. Sláva tomu, který, když o věci rozhodne, řekne pouze: „Staniž se!“ a stane se.
- 37/36 Bůh jest Pánem mým i vaším, uctěvejte Jej tedy, neboť toto jest stezka přímá vedoucí!
- 38/37 A strany mezi sebou se v názorech rozešly — však běda těm, kdož neuvěřili, při nesmírného dne spatření!
- 39/38 Jak dobře však uslyší a uvidí v den, kdy přijdou k Nám! Avšak dnes jsou v bludu zjevném ti, kdož křivdu činí.
- 40/39 Varuj je přede dnem nářku, kdy věc bude rozhodnuta, zatímco oni dnes hrosgjn jsou a nevěří!
- 41/40 A věru Mý zdědíme zemi se všim, co je na ní, a k nám budou všichni navraceni.
- 42/41 A připomeň v Knize též Abrahama, neboť on pravdomluvným byl a prorokem.
- 43/42 Hle, pravil oci svému: „Otče můj, proč uctíváš něco, co ani neslyší, ani nevidí a co není k užtku žádnému?“
- 44/43 Otče můj, dostalo se mi vědění, jehož se tobě nedostalo, následuj mne tedy a já uvedu tě na stezku rovnou.
- 45/44 Otče můj, neuctvej satana, vždyť on vzpurný byl vůči Milosrdnému.
- 46/45 Otče můj, obávám se, aby se tě nedotkl trest od Milosrdného a aby ses přítelem satanovým nestal.“
- 47/46 I řekl otec jeho: „Ty tupit chceš božstva moje, Abrahame? Nepřestaneš-li, pak tě věru ukamenují! A nyní se ode mne na delší dobu vzdal!“
- 48/47 Pravil Abraham: „Mír s tebou! Budu prosit Pána svého o odpuštění pro tebe, vždyť On je mi příznivě nakloněn.
- 49/48 Odloučím se od vás i od toho, co místo Boha vzýváte, a jen Pána svého vzývat budu; a snad nebudu při modlitbě k Pánu svému oslyšen.“
- 50/49 A když se od nich a od toho, co místo Boha uctívali, odloučil, Izáka a Jakuba jsme mu darovali a každého z nich jsme prorokem ustanovili.
- 51/50 A uštědřili jsme jim část z Našeho milosrdenství a jejich vznešený jazyk jsme pravdivým učinili.
- 52/51 A připomeň v Knize také Mojžíše, jenž byl upřímně oddaným a byl poslem i prorokem.
- 53/52 A zavolali jsme naň na pravením úbočí hory Sinaje a učinili jsme jej blízkým důvěrníkem.
- 54/53 A obdarili jsme jej z milosrdenství Našeho bratrem jeho Áronem, též prorokem.
- 55/54 A připomeň v Knize také Ismaela, jenž věrné sliby dodržoval a poslem i prorokem byl
- 56/55 a rodině své modlitbu a almužnu přikázal a Pánu svému se zalbil.
- 57/56 A připomeň v Knize též Idrise, jenž byl pravdomluvným a prorokem
- 58/57 a jehož jsme na vysoké místo pozvedli.
- 59/58 A toto jsou ti, jež Bůh svou přízní vyznamenal: proroci z potomstva Adamova, z těch, které jsme s Noem zachránili, z potomstva Abrahama a z těch, které jsme vyvolili a správnou cestou vedli. A když jim znamení Milosrdného přednášena byla, na zem padali klaníce se u s plácem.
- 60/59 Po nich však následovali nástupci, kteří modlitbu opusťli a jen vášně své sledovali, a ti se setkají s bludem —
- 61/60 kromě těch, kdož pokání činili, věru měli a zbožné skutky konali. Ti do ráje budou uvedeni a nebudou nikterak ošizeni,